

tanunk, hogy az önző emberek kárörömét vagy irigységét felköltjük. Legtöbbször együtt tervezgetünk és latolgatjuk az esélyeket, mielőtt valamibe fogunk. Ha aztán tervünk sikerül, a családunk apraja-nagyja örül, hogy a sikerben osztozkodhatik; ha nem sikerül, a család felelősségének terhét nem érzi oly súlyosan, mert a családi tanácsban gyurják meg az eszmét és az ember véges tudás kudarcát minden családtag egyformán érzi.

A család egyetértése: a meny, egyenlensége: a pokol. Boldog, akit övé körében osztatlan, forró szeretet környékezik s jaj, ezerszer jaj annak, akinek otthona a folytonos véleményeltérések és civódások színhelye. Mert ha a napi munkától fáradt hazatér a család, a sokszór keserű család-saira vigaszt vár otthon, nem szemrehányást; a feleség meg, aki egész nap ernyedetlen szorgalommal végezte a házi teendőket, boldogságát abban lel, hogy férjével megbeszélhesse a nap sükelybőkör történetét; megtudhassa: mi nyomja férjét, mit remél, mitől aggódik és barátai tanácsadója kíván lenni. Ha e helyett zsörtölődés, civakodás, veszekedés üti föl táborát o hajaza, úgy az élet háborújában elveszett a menhely, a hová pihenni aggódalom nélkül beléphetünk.

A vétkes könnyelműség legszomorúbb jele, ha a házassulandók családát alapítanak, mielőtt önmagukkal kölcsönösen teljesensziszta jöttek volna és egymást tökéletesen ismernek. Az a költői érzés, a melyet szerelemnek neveznek, az élet prózájában mindinkább kivetkőzik eredeti mivoltából. A házasságban a félistenből férj, az angyalból asszony lesz. A kedvesünknek lyrai verseket írunk, a feleségünköt jó ebédet várunk. Világosan kilátszik ebből, hogy a szerepek változnak, míg a szereplőknek ugyanazoknak kell maradniuk. A szereplők tehát kénytelenek szerepet változtatni.

Nem egészen véletlenül választottam ezt a színészi képletet, mert tényleg nem ismerek boldog házasságot, a melyben a hitvestársak többet kevesebbet nem színészkednek. Éppen ott, ahol ez a színészkedés hiányzik: boldogtalan, feltehetőleg a házasság. A férj látja, hogy felesége nem angyal, amint előbb meg volt győződve; az asszony észreveszi, hogy férje éppenséggel nem félisten, amint hitte — észreveszi

bizony, bármilyen derék is a férje és bármennyire is tiszteljük és becsüljük a világban, mert a fiom asszonyi ösztön férjének minden fogyatékoságát nagyon is hamar kiérzi, ha mindjárt számot nem is tud magának róla adni és nem szól róla senkinek. Ha már most javítani akarja a hitves a hitvest, ha szemére lobbantja téves cselekedeteit — kész az egyenlenség. Mindebből az következik, hogy a hitveseknek ösztöne szörzetökben sohasem szabad annyira menniök, hogy egymással szemben méltóságukról teljesen megfeledkezzenek; a méltóság nélküli félisten és a méltóság nélküli angyal nem tulvilági ideálok többé. Arra kell törekednünk, hogy hitvesünk lel kében lehetőleg tisztán tartsuk meg azt a képet, a melyet rólunk a házasság előtt alkotott. Ez pedig — az emberi gyarlóságokat tekintve — egy kis színelés nélkül éppenséggel lehetetlen.

De az éremnek ez csak egyik oldala. Míg ugyanis önmagunkat mindíg a legjobb fényben mutatjuk hitvesünk előtt, addig vele szemben a legmesszebb menőn elnézőknek kell lennünk, ha azt akarjuk, hogy családi boldogságunkat misem zavarja. Ehhez pedig önmegtartózkodás, sok és feltétlen önmegtartózkodás kell.

Ezért kell házasság előtt a költői érzés mellett a saját és jövőendőbelink jellemét alaposan megismernünk. Meg kell tudni, vajjon képesek lesznek-e erre a nagy önmegtartózkodásra, amely nélkül családi boldogság sohasem érhető el.

Szóval: nem árt, ha a házassulandók a költemények közé egy kis komoly prózát is vegyitnek.

F. M.

Beküldetett.

Kemenes-Szentmártori Vajkészítő-Szövetkezet ügyéhez.

E becses lapok múlt vasárnapi számában a fenti szövetkezet pénzügyi, becsületbeli és egészségi dolgait érintő és mosdatlan kézzel írt levél irójával bizony nem tartanók érdemesnek egy szóval is érintkezésbe lépni; hanem a közönség előtt még is megtámadott becsületünk érdekében kell jelentenünk a következőket:

előre, mily hangon fog velem beszélni. Hallottam már sokszor a kitoró haraggal beszélni és panaszkodni, láttam már a városban zilált hajjal az utcákon szertelbolongni kezében egy sok könyvtől és sirsától megfakult fényképet ziháló keblére szoritani.

Csendes örült volt szegény. Most egy percze magához tért, távol a világ zajától, kint a természet balzsámos özi levegőjében. Beszélni kezdett velem. E őszor valamit rebegett ajkai között, mintha összefacsarodott szívet fogva tartaná valami, tartózkodván távolodott tőlem. Csak a két sárgás színű szem villogott elő, amint kérdéseket intéztem hozzá. Sirt, toporzékolt dühében, mint a gyérnek, kinek játékszerét büntetésből elveszik és a sarokba kétérdelgetik.

Tehetetlenül álltam vele szemben, vigasztalni akartam, de keserű mosolylyal fogadta. Ismertem egész élettörténetét, tudtam, mi oka szomorú lelkialapotának. Szépitenni, semminek feltüntetni igyekeztem előtte a dolgot, de hasztalan. Csak a vállra a tengernyi vízcsöppekre mutatott s kerepeléshez hasonlító hangjával tört ki: Ez, ez a bitoró ragadta el szerelmemet, ott, ott rejtezők ő, ki a halálba kergette szívem istápolóját... Egy ügyes mozdulattal sarkon fordulva, a messziről sötétül kaszárnya homlokfalára mutatott, amely ott messze a tavóban, úgy tűnt fel, mint egy bitangóba talált farka, melynek pástörát az orniára kizúzott fekete zászló lángha lengése alkotta. És a Balaton hanyta, vetette magát, mint egy lenyűgözött rabszolga. A hatán könnyűden lebegő csónakokat, a kiközvetett parthoz dobálta, mint egy-egy kis könnyű lapdát. A legcsodálatosabb parfüm, a nagy víz lehellete, megszelídítette emberemet, töveget, habozó mozdulattal a parthoz támoogy, úgy állt ott, mint valami szép álomnak a boloudja.

(Vege köv.)

1 ször, a titkár sem nem hanyag, sem nem tudatlan. Daczára annak, hogy e nyáron 14 napra mint katonának kellett bevonulnia, azután az állam által Lánepusztán rendezett-rendkívüli tanfolyamon kellett 4 hetet töltenie, a könyvek még is rendezben vannak.

2 ször, a szövetkezetnek forgó tőkéje nincs, így a szét küldött gyártmányai után befolyó vajárak szintén utólag kildetnek meg; tehát előre az egylet sem fizethet tejárakat.

3 ször, egészségügyi kihágást az egylet választmánya el nem követett; mert a gyárnál kiváló gondot fordít a tisztaságra. Az a furcsa állítás pedig, hogy a vajmosadékokat az utcán folytatják végig: éppen neveléses, mert minden háznál van trágyahalom, hát könnyű az ily mosadékokat oda öntözni, ebből fertőző anyag soha sem képződik. Vagy tán levelező azt kívánja, hogy falun a trágyát zárt helyen tartsák és csak a mezőre kiördöskor eresszék a szabadlevegőnek?

Vége:

4 ször, a szövetkezet tagjai még eddig eljárásunkban sem formai, sem anyagi megkörosítást fel nem fedeztek és tudják azt, hogy felesleges aggodás volna ilyenre gondolni.

A mi a levelező illeti, annak pedig kikell jelentenünk: hogy csak az támadhat valakire — de csak akkor ha alapos okai vannak — a ki tudja hol terem a becsület, ha azt tudja, nem támad valakinek ily szemérmetlenül. Naplopás, csavargás és több eféle hitványságok tudhatja levelező senkit sem jogosítanak ily galád rágalmozásokra.

Több szövetkezeti tag.

A magyar kereskedelmi nyelv.

Ha valamely idegen összehasonlította volna azokat a férfiakat, kiknek kezében hazánk kereskedelme néhány évtizeddel ezelőtt volt mai kereskedőinkkel, nehezen hinné el, hogy ugyanazon ország fiai a régi és a modern kereskedők.

A társadalom egyetienegy osztályában sem mutatkozik annyi haladás, mint a magyar kereskedői osztályban. Amíg előbb szakmájában jártas, de máskülömben legfeljebb felületesen művelt volt a magyar kereskedők túlnyomó része, ma már a kereskedelmi kívánatos és tisztelt, mivel kereskedők zöme nemcsak szaktudással, de általános műveltséggel is bír, ami a kereskedelem mai fejlett viszonyainál fogva mulhatatlan kellék is.

Nem egy orvost, ügyvédet üsmerek, kik oklevéllel zsebkönyvekben a kereskedelmi pályára léptek, ahol csakolyan tiszteltben és becsülésben részesülnek, mintha azon a pályán maradtak volna, amelyre előkészültek. Különösen öröndetes jelenség, hogy nemcsak a fővárosban tömörülnek a művelt kereskedők, hanem vidéki kereskedők műveltsége is teljesen megüti a mértéket.

Ha tehát minden magyar örül ezen dicséretes haladásnak, mennyivel inkább örüljenek a kereskedők hazájának is olyan tökéletesen kifejlesztődött, mint akármely más állampolgáré, ami különösen azért öröndetes, mert alig két évtizeddel ezelőtt a hazai kereskedelem még egészen német volt és az előitélet hatalmas száncainn kellett ártörnie, míg a magyarosodásnak szabad útja nyílt. Ma már csak a tőzsdei érinkezés német, bárha a tőzsde hivatalainak nyelve magyar. E rövid czikk keretében nem szándékom a tőzsdei adás-vevés németiségével foglalkozni; fentartván magamnak, hogy arra még visszatérjek.

A kereskedelmi műveltség fejlődésével és a kereskedelem magyarosodásával szemben azonban még egy szomorú jelenség

... Még ezt a levelet is írta hozzám, amikor még arczat eltakarva, a szemérem szemrehányás keserű könyveire fakadt minden félreai elmaradásomért is. Hulló, nervódó y ragkoszerűen vetett magának ágyat annyi sok színpadi dicsőség után — egy uniformis kedvéért. Még mintha most is itt látnam annak a fekete lovagnak szel'emét, amint taktékdol szájjal kardot villogtat bünsöz érzelmei vélelőre.

Ott a már félig lömbhullatott fa alól szörta szemének tüzes villamait, ahol most a multról el-el ábrándozva a jövő mese labirinthjába bámolok... Előre, ezen az uton haladt keresztül, hogy gondos vizsgálódás alá vegye szerelme színtését, mely szívét, szíveim elrabolta... Hideg lett hozzám ezután. Mintha a hálál hideg lehellete érintette volna ajkamat, midőn otthon a áruló csókjait reávarázsolta. Arca lángolt, szemében tűz égett, egyik pillanatban nevetett, a másikban sirt, az egyik percében nyakamba ugrott, a másikban durczasán fordította el a böhökös fejcsékét... amikor vizsgáló szememmel gyönyörű lelkemmel a sötét, hosszú pillakkal árnyalt lelke tükrébe stekintettem. Kesőbb sejtelenül szomorú valóra vált. Szíveim balványának képe lerombolódott lelkemben, a szűz tiszta Madonna-képe be-moskolyta volt előttem.

Nélkül hosszú sóhaj kísézte szavait, melyek könyveiben fultak el. A gvaszos szegélyű zseb-keudójának fakoszintól L J e monogramja is még jobban felszaggatta a fájó sebet, amint szeméhez emelve letörülte a hosszú fényes sávot.

Megszántam, szegényt, hozzá közeledtem. Megretent, mint mikor a gonosztevé tetten-érik. Felpillantott s házasan, sárga szemének tüzes tekintete möhön tapadt arcomra s hosszú karja remegve fonódott nyakamba, úgy vont, szoritott magához s halk hangon beszélni kezdett velem. Tudtam már előre, mit fog mondani; tudtam már

maradt vissza. És ez a magyar kereskedelmi nyelv fogyatékosága. Megdöbbenő, hogy a magyar még ma sem rendelkezik az összes szükséges kereskedelmi szakkifejezésekkel és ennek következtében a magyar kereskedelmi levelek legnagyobb része bizony nem eredeti magyar és legkevésbé sem felel meg sem a magyar Génusznak, sem a kereskedelem önálló jellegének és inkább németből való fordításnak nevezhető.

Megfoghatatlan, hogy hazafias kereskedőink, akik ugyan már számtalanszor kezdeményezték az irányban mozgalmakat, határozatosan nem gondoskodnak arról, hogy mesterkéletlen, a magyar nyelv szellemének teljesen megfelelő szakkifejezésekhez jussanak.

Ugy tudom, hogy a magyar tudományos Akadémia régebben foglalkozik már e tárgyval. E foglalkozásának eredményéről azonban még nagyon keveset, ugyszólván semmitsem tudunk.

Nem volna e helyesebb, hogyha a tudományos férfiak nehezekek, lassu ténykedésnek keretén kívül összedállának hazánk tudományos és művelti, a gyakorlati élet élénkítéséhez szokott kereskedői, hogy végrevalahára nyelvben is tökéletesen magyarrá tennék a magyar kereskedelmet?

Legalább is ideje volna már.

HIREK.

— Olvasóinkhoz. Mikor hírnapunk számaival az elmúlt évnegyedet bezárya, a 13-ik lapszámot küldjük olvasóinknak, azon tiszteletteljes kéressel fordulunk mindazokhoz, kik lapunkat elfogadták s a negyedévi előfizetési díjat mindeideig be nem küldték. sziveskedjenek azt a jövő évnegyed megújításával együtt hozzánk bekülteni. Miután kizárólag a hírapióri hivatalnak élünk s a nagyközönség jogos érdekeit védjük, csak úgy munkálhatunk teljes sikerrel, ha a szives olvasók a negyedévenként járó csekély 1 ft negyedévi előfizetési díjat kiadóhivatalunkhoz (Gyarmati tér 76) pontosan bekülüdi. A m. t. olvasóközönség szives jóakarati támogatását s az előfizetések mielőbbi megújítását kéri az új évnegyed küszöbén tisztelettel

a kiadóhivatal

— Csendőrszemle Matékovics Lajos csendőrszázados a szombathelyi csendőrség szárnyparancsnoka f. hó 16. és 17-én a kis-czelli csendőrség felett szemlélt tartott mely alkalommal a legénység és a szolgálta vezetésé, teljesítése felett megelégedését fejezte ki.

— Új telefonvonal. A kis-czell — jánosházai új telephonal már teljesen elkészült s a napokban átadott a forgalomnak.

— Választások tisztasága. A belügyminiszter a következő rendület küldte szét a törvényhatóságoknak:

„A képviselőválasztásokra vonatkozó 1899. XV. törvényzikk főcélja, hogy a választási visszaéléseknek és a megvesztegetéseknek elejét vegye. A kerületek szerint való szavazási rendszer természetes következtetése, hogy a választók közösségikből a választási urnához szilittanak. Ebből kifolyólag gyakran megtörténik, hogy az illető képviselőjelölt maga szállítatja választóját a szavazáshoz. A választásokról intézkedő bizottság megengedti ugyan ezt az eljárást, hogy azonban semmiféle visszaélésre vagy megvesztegetésre alkalom ne legyen és minden rendelkezés megakadályoztassék, a belügyminiszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy különös tekintettel a helyi közérdekű és választási viszonyokra, dolgozzon ki egy fuvarbér szabályzatot s azt az illető községi elhatározattal és esetleg a beadott különvétel-ményekkel együtt leg-elsőbb az évi november elsejéig jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fölterjessze.

— Táncpróba. Mayersberg Frida, okl. táncztánító 4 heti táncztanfolyam u. a. n. f. hó 17-én a „Korona”-szállóba nagy teremben kosárolással kapcsolatosan tartotta meg a szokásos táncpróbat. A szép érkezős sikert nyert táncztánító tanítványai két állvánnyal tüntették ki. A kedélyes hangú táncpróba csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— Az ipariskola megnyitása. A helybéli ipariskolánál a beiratások a mult vasárnap megtörténtek. A hét folyamán már megkezdődtek az előadások, melylyel az Ipariskola, 1899—1900 évi tanfolyama.

— Országos vásár. A f. hó 21-én Ságón megtartott országos vásárra igen sok szarvasmarha hajtátott fel. Az esős időjárás azonban elrontotta a vásár élénkségét, úgy, hogy a vásár még csak közepesen sem mondható.

— Időjárásunk immár teljesen észre fordult. felváltva országos csöszések vannak s az ország kisebb-nagyobb folyói áradnak. Így az ország Dunamente városait, falvait a legnagyobb veszedelem fenyegeti, Pozsony, Komárom, Győr, Esztergom és Pest-megyékben nagy károkat okozva rombol a hatalmas ár — A Marczál szintén megáradt, veszedelemtől azonban nem kell tartani.

— Harezias kerti tolvajok. F. hó 17-én Kem. Kápolna községben Börre József arra virradt a minap, hogy az ottani legénység édes apja kertjében a diót dézmalja. Börre az illetőket felszólította, hogy más tulajdonának hagyjanak békét, mire Horváth Gyula ottani lakos a tiltakozó Börre-t egy dobta fejbe egy darab kövel, hogy súlyos testi sérülést szenvedett. Ezért a harezias kerti tolvaj feljelentett a kis-czelli járásbírósnál.

— Verekedő sógorok. Nérén Mari és Nérén Károlyné vas-simonyi lakosok a napokban sógorosa páholták el egymást, mert mindkettőjükön alapos testi folytonosságok tamadtak; miert is teljeltették a kis-czelli járásbírósnak.

— Elvetemült alkoholista. Minden képzeltet fölülmul az az allatás elaljasodás, melynek fertőjében városunk egyik szegény, de becsületes polgárának fia, Hinterholtz Józsa fetreng. Kivétközve emberi valójából, a földig leiszsa magát. naponként fetreng a sárban Büntetőtörvényeink ugyan kihágásnak minősítik ez ocsmány bünt, azért járasunk főbírája már többször elzárta — de haszatalan. Ha apja valami bognár-munkát elkészít, azt a Józsa erőszakkal hazaviszi, árat felveszi s így szegény apját megcsalva, a pénzt a pálinkamérésben elpazarolja. Városbírónk figyelmét fe hívjuk, hogy ez embert hajduival — mihelyt a pálinkás boltokban begyeshedik — fogassa és zárassa ki. Ha már javítóintézetünk nincs, mert a „Uchátius” és „Manlicher” megemésztí a nemzet minden jótékonycéra adható garasát, hát ennél az elzúllott alkoholistánál alkalmazunk olyan javító-csokót, minő rendelkezésünk alatt áll — t. i. elzáratni

— Haláleset Sulyos csapás érte Szekeres István hosszuperecségi urad körerdész. Jenő fia, a süngeli áll. realiskola nagyreményekre jogosító jeles növendéke, f. hó 12-én elhalálozott. A szerencsétlen ifjú életének késői furdós általi megkülés vetett véget.

— Lutrín nyert vőlegény. A házasulandók már régen török a fejsejt, hogy mi módon kellene a násúlással együtt tényleg meg is házasodni. Ezt a nagy kérdést igen credit módon fejtette meg egy fiatal professor — Hadjatschban, Oroszország Pultavai kormányzósgában. Kihirdette, hogy násúli óhajt s azé lesz, aki a szó szoros értelmében megnyeri. Lutrín rendez ugyanis egyrubeles sorsjegyekkel, mely lutrinak az ő személye lesz a nyereménytárgya. A huzást akkor tartja meg, ha egy házra való sorsjegyet eladott. S a leleményes professor ehhez a stikijéhez állítolag a hatósági engedélyt is kieszközölte. Bizonyára követendő példa volna, ha előre meg volna írva, hogy a szerencés nyerővel nem jarc szerencsétlenül az ember

— A tudóvész Magyarországon. A belügyminiszterium közegészségügyi osztalya jelentést állított össze a tudóvész állásáról Magyarországon. E szerint Magyarországon — Fiumével együtt — július hónapban, tehát egy hónap alatt 4122-en haltak meg tudóvészben, amely szám az összes fertőző betegségekben elhaltak számát kétszeresen fölülmulja. A szomorú lajstromban legelőll áll a Duna-Tisza köze 853 halálozással, amelyből Budapestre 228 halálozas esik. Legkevesebb az áldozat a Tiszán innen (432) A megyék közül leg-súlyosabbak a vizonyok Pest-megyében, a hol, Pestet nem számítva, 191-en haltak meg tudóvészben; Ezután következik Biharmegye 150 el, Bacs-Bodrogmegye 118-al, Torontalmegye 114 el, Vasmegye 105 és Nyitramegye 100 halálozással. Legkevesebben haltak meg tudóvészben Turóc-megyében: 10-en.

— Anyai örömök 84 éves korban Párlan eset-történt az oroszországi Bolasev faluban. Egy nyolcezánnegy éves öreg asszonynak két kis leánya született; az egyik kis leány meghalt, a másik pedig a körülmenyekhez képest jól éri magát a mamával együtt. Némileg furcsává teszi ezt a kis hírt az a körümeny, hogy a nem tulságosan fiatal mama — özyegy asszony.

— Az idej önkéntesek figyelmébe ajánljuk a legjobb hírnevű Blum és Társa egyenruházati intézetét, (Budapest, IV. Sütő-utca 2.) melyet Blum Lajos a cég agilis tulajdonosa óriásiilag kibővített, úgy hogy modern berendezése, felszerelése, raktára, a legmesszebbmenő és legkényesebb igényeket is kielégíti. Ezen elsőrangú intézetből kikérül egyenruhák nemcsak mesteri szabásuak, izlésesek, kifogástalan kiállításuak, hanem a szószoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanúsítja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherczeg udvari szállítóikrá tették e céget.

Vergyógyászat. (Haemopatia) A fővárosban és az ország minden részében nagyban terjed és kiváló elismerésre tesz szert ezen új gyógy-mód, mely hosszadalmas és súlyos betegségeket, természetes és a legegyszerűbb segédeszközök igénybevételével legrövidebb idő alatt képes helyre hozni. Ezen gyógy-mód feltalálója és egyedüli képviselője dr. Kovács J. egyet. orvos-tudor e napokban tart vizsga Svéd- és Németországban tett újabb tanulmányjáról és megkezdte rendelését intézetében (Budapest, Váci körút 18. sz. a.), melyet tömegesen keresnek fel miagkok, akik ideg-, szív-, gyomor-, bél- és vesebajban, továbbá asthma, köszvény-, vér- és bőrbántalmakban szenvednek.

Hetivásár.

(Saját tudósítónkól.)

Kis-Czell, szept. 21.

Az esős időjárás elég élénken ígérkező hetivásárunkat igen megrongálta; daczára annak s hogy éppen e napon volt a sághi országos vásár mégis meglehetősen volt a gabna és egyéb élelmi cikkek forgalma. A hozatal közepes volt. A gabnaárak a következők:

Buza	8:10—8:20
Rozs	6:10—6:20
Arpa	6:05—6:10
Zab	5—5:10

Budapesti gabnatózsde.

(Saját tudósítónkól.)

Budapest, szept. 22.

A piacrok üzletmenetét illetőleg csendes a hangulat; a forgalom korlátolt és az árak nagyobbára változatlanok.

Buza	7-8 krral drágább.
Rozs	6:30—6:45 ft.
Arpa	6:10—6:50 ft.
Zab	5:10—5:30 ft.
Tengeri	5:20 ft.

Egy 17 soros teljesen új „Hungária” sorvető gép igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél Kis-Czellben.

CSARNOK.

Kisvárosi szórakozás.

Manapság mindenki az élet gyönyöreit módja és teltsége szerint változókéony kintartással iparkodik élvezhetővé tenni. Így van ez a tarsadalom minden rétegében, de hogy is lehetne ez másképen, hiszen a mai kor a fölvilágosodás szikráját híné el mindenüvé, a szemkárátató palota lakóitól az utolsó bély kunyhójáig, hol az életnek megédésítése és annak élvezhetése után sóhajt mindenki.

A gazdag, ki csekély fáradság és jó anyagi létének röpké gondolataiból termő ezer és ezer féle szórakozásai támadnak, könnyű szerrel tudja birtokába keríteni, bár ha annak élvezete az ezt megelőző számtalan sok más jelentékeny mulattató és élvezhető szórakozásából kifolyólag újdonságot már előtte nem is képez. De kisvárosi ember, ki anyagi jóléte mellett is szűkebb társaság élvezetére van szorultva, némi teendői és az életfenntartáshoz szükségeslendő számításai nem engedik meg számtalan esetben, hogy illetőségi körén kívül nyujtsan magának oly szórakozást mely életét edesebbé tethetné. Ha vesszük a szűkebb viszonyok között élő kisvárosi művelt elemet, nem egyszer tapasztaljuk azoknak napi rendes munka-

